

Йорданъ Земенски.

Сестриче.

Имаме се ний сестриче,
Мило, хубаво момиче,
То е нашта Веселина
Майска роза въвъ градина.

И кой него не обича?
Къмто него кой не тича
Нѣжно него да милува
И лице му да цѣлува?

И какъ сладко то приказва,
Като приказки ни казва!
И какъ весело се смѣе!
И какъ сладко, складко пѣе!

То е ангелъ между нази,
Нека Господъ го запази,
Та до старостъ да живѣе
И за близки да милѣе.
